पर्यस्वती चैधि। इष्मूर्जं मे पिन्वस्व। ब्रह्मतेजा मे पिन्वस्व। श्रूचमोजा मे पिन्वस्व। विशं पृष्टिं मे पिन्व-स्व। श्रायुर्वादां मे पिन्वस्व। पूजां पश्रूमें पिन्वस्व ॥ ६॥

श्रुसिन् यज्ञ उपभूय दनु में। अविश्वाभाय परिधी-न्दंधामि। धृत्ती धृरुणो धरीयान्। श्रुमिद्वेषाः सि नि-रिता नं दाते। विच्छिनम्मि विधृतीभ्याः सपत्नान्। जातान् धार्वव्यान् ये च जिन्छ्यमाणाः। विश्वा य-न्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। श्रुहः स्वानामुत्तमोऽसानि-देवाः। विश्वायन्त्रे नुद्माने श्ररातिम्। विश्वं पामा-नममतिं दुर्मरायम्॥ ७॥

सीदंन्ती देवी संकृतस्य लोके। धतीस्यो विधती स्वधती। पुगणान्मयि धारयतम्। पुजां मियं धारय-तम्। पुत्रन्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयंस्य धृत्ती। धृत्ती प्रयाजानीमृतानूयाजानीम्। सदाधार-समिधी विश्वरूपाः। तस्मिन्सुचे अध्यासीदयामि। आरोह प्रयो जुह देव्यानान्॥ ८॥

यचर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिर्ण्यपक्षाजिरा-सम्स्रेताङ्गा। वहासि मा सुकृतां यचे सोकाः। अवार्ह